

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Moravce a soudkyně JUDr. Miluše Krejzlíkové a Mgr. Miroslavy Lanžhotské ve věci

žalobce: **Zemědělské obchodní družstvo Opatovec**, IČO 00129828
sídlem Opatovec 201, 568 02 Opatovec
zastoupeného JUDr. Tomášem Machem, advokátem
sídlem Viktora Huga 377/4, 150 00 Praha

proti
žalovanému: **Lesy České republiky, s.p.**, IČO 42196451
sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové

o náhradu škody ve výši 196 380 Kč s příslušenstvím

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 29. 8 2024
č. j. 10 C 16/2024-241,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu **se potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady odvolacího řízení ve výši 25 648,57 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho právního zástupce.

Odůvodnění:

1. Okresní soud napadeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 196 380 Kč se zákonným úrokem z prodlení ve výši 15 % ročně z částky 196 380 Kč

od 1. 9. 2024 do zaplacení a náhradu nákladů spojených s uplatněním pohledávky ve výši 1 200 Kč, to vše do tří dnů právní moci rozsudku (výrok I). Žalovanému uložil povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 117 647 Kč k rukám zástupce žalobce do tří dnů právní moci rozsudku (výrok II).

2. Žalobce se žalobou podanou u okresního soudu dne 29. 1. 2024 domáhal na žalovaném zaplacení 196 380 Kč s příslušenstvím z titulu náhrady škody. Tvrdil, že je uživatelem a poživitelem půdních bloků v mapovém čtverci [REDAKCE] v k. ú. [REDAKCE] obec [REDAKCE] které využívá pro pěstování zemědělských plodin. Žalovaný je uživatelem honitby [REDAKCE]. Žalobcem užívaný půdní blok je označen v systému LPIS pod kódem bloku [REDAKCE] je o výměře 18,55 ha a nachází se v blízkosti lesa. Žalobce má dlouhodobě problémy s divokou zvěří, která mu na půdním bloku [REDAKCE] způsobuje škodu. Pro osetí půdního bloku [REDAKCE] žalobce na sklizeň 2023 zvolil ozimou pšenici, na majoritní část půdního bloku vysel pšenici osinatou (15,75 ha) a na marginální část půdního bloku vysel pšenici bezosinatou (2,80 ha). Přesto divoká zvěř začala na půdním bloku působit škody, žalobce v období od 25. 6. 2023 identifikoval škody způsobené zvěří, zejména pohyb v porostu půdního bloku, žír, rytí a uválení. V této souvislosti kontaktoval žalovaného a vyrozuměl ho o vznikající škodě na půdním bloku [REDAKCE]. Dne 4. 7. 2023 došlo mezi žalobcem a žalovaným k jednání o vznikající škodě a žalovaný přislíbil, že začne činit opatření k zmírnění dalšího vzniku škod na půdním bloku [REDAKCE] (lov černé zvěře), z čehož plyne, že minimálně do 4. 7. 2023 žalovaný žádné opatření proti přemnožení černé zvěře, a tedy opatření proti škodám na zemědělských pozemcích, nečinil. Žalobce žalovaného kontaktoval, aby mu oznámil vznikající škodu na půdním bloku [REDAKCE] ve smyslu § 55 odst. 1 písm. a) zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „ZoM“), a to dne 12. 7. 2023, dne 31. 7. 2023 a dne 18. 8. 2023. V jednotlivých notifikacích žalovanému sdělil, že na půdním bloku [REDAKCE] vzniká škoda na pšenici ozimé, která je způsobována zvěří, přičemž mu oznámil, že uplatňuje škodu za jednotlivá období, a to od 25. 6. 2023 do 12. 7. 2023, od 13. 7. 2023 do 31. 7. 2023 a od 1. 8. 2023 do 18. 8. 2023 s tím, že škoda bude vyčíslena do 15 dnů od provedení sklizně. Současně s notifikací č. 3 informoval žalovaného, že sklizeň proběhne ve dnech 19. 8. 2023 – 21. 8. 2023, fakticky proběhla dne 19. 8. 2023. Před sklizní byl k posouzení škody na půdním bloku [REDAKCE] přizván soudní znalec Ing. Igor Hájek, znalec z oboru lesní hospodářství se specializací na škody způsobené zvěří na zemědělských kulturách. Znalec se seznámil se stavem půdního bloku a byla pořízena fotodokumentace. Následně žalobce zaslal žalovanému vyčíslení škody způsobené na půdním bloku, kdy celková škoda vyčíslená žalobcem činila 196 380 Kč, přičemž výpočet této škody vycházel z porovnání výnosů na nepoškozených pozemcích a na poškozeném půdním bloku [REDAKCE]. Vznik škody v důsledku působení divoké zvěře následně potvrdil také znalecký posudek, ve kterém soudní znalec došel k závěru, že vznikla škoda ve výši 196 740 Kč. Vyčíslením škody začala žalovanému běžet 60denní lhůta dle § 55 odst. 3 ZoM, ve které se mají poškozený a uživatel honitby dohodnout na náhradě škody způsobené zvěří. Žalovaný nárok žalobce odmítl a náhradu škody do dne podání žaloby neuhradil, a to ani po předžalobní upomínce. Žalobce se tedy domáhá zaplacení částky 196 380 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení od 1. 9. 2023 a náhrady nákladů spojených s uplatněním pohledávky.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Tvrdil, že žalobce nedodržel pravidla pro řádné a prokazatelné uplatnění nároku na zaplacení škod zvěří na zemědělských pozemcích a plodinách, když jednoznačně neurčil dohledatelným způsobem pozemky nebo jejich části, které měly být poškozeny, a neprokázal, že by mu svědčil v době tvrzeného vzniku škody zvěří řádný titul k hospodaření na všech dotčených pozemcích v k. ú. [REDAKCE]. Při jednotlivých notifikacích, kterými uplatňoval postupně vůči žalovanému vzniklé škody na plodinách pšenice osinaté i bezosinaté, žalobce nikdy neoznačil přesné vymezení pozemků,

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

na nichž měly být způsobeny škody zvěří, ani rozsah a vymezení poškozených plodin a ani požadavky k náhradě škod. Žalobce při jednotlivých notifikacích zcela nedostatečně a nesrozumitelně uplatňoval vymezení dotčených částí pozemků a rozsah poškozených ploch, přitom rozsah označoval stejným odkazem na čtverec půdního bloku, označeného v systému LPIS číslem [REDAKCE] a výměrou celého půdního bloku 18,55 hektarů. Žalobce tedy uplatnil nároky v rozporu s § 55 odst. 1 písm. a) zákona o myslivosti. Žalovaný z důvodu nikoliv řádného uplatnění odmítl nároky žalobce svými přípisy ze dne 4. 8. 2023 a dne 26. 1. 2024. Zdůraznil též, že je nutné posuzovat i případné spoluzavinění poškozeného žalobce na vzniku škody a jeho neprovádění (případně provádění nedostatečných) opatření k předcházení vzniku škod působených zvěří. Žalobce před samotným vznikem škod zvěří neprovedl na dotčených zemědělských pozemcích žádná opatření k zabránění škod zvěří, natož opatření přiměřená. Přitom je obecně známa celá řada přiměřených opatření, například pěstování vhodných plodin na pozemcích poblíž lesních pozemků, vytváření mezipásů ve vysokých plodinách, pásové obhospodařování nebo oplocení vysoko cenných plodin. Žalobce v sousedství lesních pozemků umístil a osel plodiny považované za vysokocenné, tj. pšenici bezosinatou, na této se škody způsobené zvěří nehradí dle § 54 odst. 1 zákona o myslivosti. Měl za to, že u části uplatněného nároku nejde o nárok, kde by bylo s jeho vyčíslením nutné čekat až na sklizeň, neboť na částech předmětných pozemků došlo ke zničení plodin v celém rozsahu. V těchto výměrách byl rozsah škod zřejmý ihned a nebylo nutné čekat s vyčíslením škod až na sklizeň dalších pozemků jako celku. Nesouhlasil ani s vyčíslením škody, když měl za to, že údaj o hektarových výnosech jsou zavádějící a nereálné. Dle jeho názoru je cena 4 500 Kč/tunu vysoká, podle něj se ceny v roce 2023 pohybovaly kolem 3 300 Kč až 4 000 Kč za tunu. Průměrný hektarový výnos za celou ČR u pšenice ozimé byl 6,56 tun na 1 hektar. Znalecký posudek předložený žalobcem dle jeho názoru nemá zákonné náležitosti, je nepravdivý, hrubě zkreslený, nesrozumitelný a neúplný.

4. Okresní soud vyšel ze zjištění, že žalovaný byl v daném období uživatelem honitby a předmětný půdní blok se nachází v předmětné honitbě. Dle listu vlastnictví pozemek p. č. [REDAKCE] má ve vlastnictví [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dle pachtovních smluv uzavřených mezi žalobcem a [REDAKCE] a [REDAKCE] dne 1. 11. 2021 žalobce měl propachtovaný pozemek p. č. [REDAKCE]. Dle listu vlastnictví ohledně pozemku p. č. [REDAKCE] tento pozemek má ve spoluvlastnictví [REDAKCE] (podíl 1/6), [REDAKCE] (podíl 1/6) a žalobce (podíl 2/3). Dle smluv o užívání společné nemovité věci uzavřených mezi žalobcem a [REDAKCE] a [REDAKCE] byl žalobce, jakožto spoluvlastník, oprávněn užívat celé pozemky p. č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE]. Dle výpisu z LPIS byl žalobce uživatelem půdního bloku [REDAKCE] v době od 17. 2. 2023. Ze sdělení žalovaného ze dne 4. 8. 2023 bylo zjištěno, že žalovaný byl informován o vznikající škodě dne 3. 7. 2023, dne 4. 7. 2023 proběhla schůzka mezi zástupci žalobce a žalovaného. Na místě byla konstatována vznikající škoda v ozimé pšenici, a to v dolní, menší části pole, pouze v bezosinaté pšenici. V horní, převažující části pole, v osinaté pšenici škody nebyly nebo byly minimální. Bylo dohodnuto, že žalovaný provede opatření k zmírnění vzniku dalších škod. Od 4. 7. 2023 prováděl u pole pravidelnou čekanou s odlovem, případně plašením černé zvěře ve večerních a nočních hodinách, kdy je pšenice navštěvována. Žalovaný ještě konstatoval, že k zabránění škod působených zvěří jsou povinny obě strany, nicméně ze strany žalobce k žádným opatřením nedošlo v celém průběhu pěstování ozimé pšenice, a to ani při volbě osevního postupu nebo konkrétní plodiny, kdy v části pole navazující na les byla vyseta odrůda bezosinné pšenice, která je výrazně poškozována až ničena zvěří, na rozdíl od odrůd pšenice osinaté. Z notifikací ze dne 12. 7. 2023, 31. 7. 2023 a 18. 8. 2023 vyplývá, že žalobce zaslal žalovanému sdělení nazvané uplatnění nároků, v nichž specifikoval, že se jedná o uplatnění nároku dle § 55 odst. 1 písm. a) ZoM, když dochází ke vzniku škody způsobené zvěří na půdním bloku [REDAKCE] v k.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

ú. [REDAKCE] o výměře 18,55 ha, a to pohybem v porostu, žírem, rytím a uválením. Uplatněné škody byly v jednotlivých notifikacích specifikovány obdobím, a to od 25. 6. 2023 do 12. 7. 2023, od 13. 7. 2023 do 31. 7. 2023 a od 1. 8. 2023 do 18. 8. 2023, škoda bude vyčíslena do 15 dnů po sklizni. Žalobce ve sdělení odeslaném žalovanému dne 18. 8. 2023 žalovanému sdělil, že ve dnech 19. 8. – 21. 8. 2023 proběhne sklizeň dle podmínek počasí a provozních vlivů. Žalovaný si datovou zprávu obsahující toto sdělení vyzvedl 21. 8. 2023. Z dokumentu vyčíslení nároků vyplývá, že škoda na pšenici osinaté činila 113 400 Kč a na pšenici bezosinaté 91 980 Kč. Vypočtená zničená plocha byla stanovena na základě snímků pořízených dronem v průběhu vegetace a těsně před sklizní. Plocha před sklizní byla prohlédnuta soudním znalcem. Dle znaleckého posudku provedl znalec prohlídku na půdním bloku [REDAKCE] a pořídil rozsáhlou fotodokumentaci, na poškozeném bloku byly viditelné dobře znatelné pobytové stopy typické pro prase divoké. Jednalo se o zanechané stopy, žír, vyloučený trus a způsobené rytí. Tyto příznaky poškození jsou typickým projevem prasete divokého. Dále byly pořízeny i snímky z dronu, které umožňují perfektní náhled na poškozenou plochu a přehled o rozsahu škod z nadhledu. Součástí znaleckého posudku byly i fotografie označující jednotlivé škody, jak na pšenici osinaté i bezosinaté. Znalec provedl i vyčíslení škody s tím, že pro výpočet použil výnos dosažený na blocích nepoškozených prasetem divokým. Výsledkem bylo, že na pšenici osinaté byla škoda 113 400 Kč a na pšenici bezosinaté 92 340 Kč, celkem vyčíslená škoda činila 196 740 Kč. Žalovaný dne 1. 9. 2023 žalobci oznámil, že nesouhlasí s předloženým vyčíslením škody, když nebyl doložen znalecký posudek. Dále uvedl, že s nároky na náhradu škody nesouhlasí i z dalších důvodů, především že mu nebylo umožněno zúčastnit se šetření se znalcem, dále nebyl s dostatečným předstihem informován o datu sklizně a nebylo mu umožněno provést šetření s vlastním znalcem, neboť byla provedena sklizeň. Z GPS sledování sklizně bylo zjištěno, že sklizeň proběhla 19. 8. 2023. Z předložených fotografií bylo zjištěno, že v půdním bloku došlo k působení divoké zvěře, je z nich patrné, že se v plodinách pohybovala, plodiny byly uválené, nacházel se v nich trus. Z fotografií předložených žalovaným bylo zřejmé, že na půdním bloku došlo též k působení hlodavců a sucha. Dle výnosové tabulky byl průměrný hektarový výnos v České republice u pšenice ozimé 6,56 t/ha. Z cenové nabídky ke dni 30. 8. 2023 vyplývá, že cenová nabídka za pšenici potravinářskou se v různých regionech České republiky pohybovala mezi 4 540 Kč až 5 580 Kč za tunu. Dle informačního letáku o pšenici Bodyček se jedná o pšenici se stabilní potravinářskou kvalitou, jedná se o ranou odrůdu. Z informačního letáku o pšenici Centurion soud zjistil, že se jedná o ranou, osinatou odrůdu. Dle cenové nabídky společnosti Agrokomodity Děčín ze dne 22. 11. 2023 byla cenová nabídka potravinářské pšenice od 4 500 Kč do 5 200 Kč za tunu. Z cenové nabídky společnosti Agrokomodity Děčín ze dne 4. 8. 2023 soud zjistil, že cena za pšenici činila od 4 900 Kč do 5 600 Kč, z nabídky ze dne 14. 5. 2024 bylo zjištěno, že ceny pšenice potravinářské se pohybují od 4 700 Kč do 5 500 Kč za tunu. Z faktur vystavených žalobcem pro odběratele bylo zjištěno, že pšenici prodával za 4 500 Kč - 5 000 Kč za tunu. Dle odborného vyjádření prof. Ing. Jiřího Kamlera, Ph.D., znalce specializovaného na škody zvěří na zemědělských plodinách, je pšenice nejvíce rozšířenou zemědělskou plodinou a nejedná se o vysokocennou plodinu. Běžné hospodářské porosty pšenice nepovažuje za vysokocenné, bez ohledu na to, zda šlo o pšenici ozimou či jarní, osinatou či bezosinatou a zda z nich bylo získáno zrno v potravinářské či krmné kvalitě. Z výkazu o plochách osevu zemědělských plodin z května 2022 vyplývá, že žalobce osel 643,14 ha pšenice ozimé, z jednotné žádosti – deklarace plodin bylo zjištěno, že pro rok 2023 měl žalobce pšenici ozimou vyset na 570,98 ha. Z ročního výkazu o sklizni za rok 2022 bylo zjištěno, že celkem bylo sklizeno pšenice ozimé 4 796,20 t, za rok 2023 pak 5 468,01 t. Dle zprávy o trhu obilovin, olejnin a krmiv cena pšenice potravinářské činila 5 087 Kč/t. Z rozhodnutí MÚ [REDAKCE] ze dne 5. 8. 2024 č. j. [REDAKCE] soud zjistil, že úřad jako věcně a místně příslušný orgán státní správy myslivosti rozhodl tak, že nelze

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

považovat v roce 2023 osetou pšenici bezosinatou odrůdy BODYČEK a pšenici osinatou odrůdy CENTURION na pozemcích v k. ú. [REDAKCE] (blok LPIS [REDAKCE]) za vysokocennou plodinu, tudíž v tomto případě pšenice bezosinatá odrůdy BODYČEK a pšenice osinatá odrůdy CENTURION není vysokocennou plodinou.

5. Okresní soud po provedeném dokazování vzal za prokázané, že žalobce je uživatelem půdního bloku [REDAKCE] žalovaný byl v době vzniku škody uživatelem honitby [REDAKCE]. Na půdním bloku vznikala škoda způsobená divokou zvěří na zemědělských plodinách, a to jejím rytím, žírem, uválením. Žalovaný byl o vznikající škodě informován, při osobní schůzce se přesvědčil o tom, že na půdním bloku vzniká škoda, a přislíbil činit kroky, které dalšímu působení škod zabrání. Žalobce vznikající škodu notifikoval žalovanému třikrát za na sebe navazující období s tím, že škoda bude vyčíslena po provedené sklizni. Sklizeň proběhla dne 19. 8. 2023, dne 31. 8. 2023 bylo žalovanému zasláno vyčíslení škody. Žalovaný škodu žalobci neuhradil. Škoda na půdním bloku vznikala od 25. 6. 2023, kdy žalobce zjistil, že na půdním bloku působí zvěř, dne 3. 7. 2024 žalovaného upozornil telefonicky, dne 4. 7. 2023 proběhla schůzka na půdním bloku, dne 12. 7. 2023 zaslal žalovanému první notifikaci, ve které uplatnil škodu vznikající ve lhůtě od 25. 6. 2023 do 12. 7. 2023, druhou notifikaci zaslal žalobce žalovanému dne 31. 7. 2023, v této uplatnil škody vznikající v období od 13. 7. 2023 do 31. 7. 2023, a konečně 18. 8. 2023 zaslal žalobce žalovanému třetí notifikaci, ve které uplatnil škodu vznikající v období od 1. 8. 2023 do 18. 8. 2023. Ve všech třech případech byla dodržena zákonná 20denní lhůta. Již v notifikacích bylo uvedeno, že škoda bude vyčíslena do 15 dnů od provedení sklizně. Sklizeň byla provedena 19. 8. 2023, vyčíslení výše škody bylo doručeno žalovanému dne 31. 8. 2023, tedy v zákonné 15denní lhůtě. Od tohoto data také začala běžet 60denní lhůta, ve které žalovaný mohl škodu uhradit, případně s žalobcem uzavřít písemnou dohodu o náhradě škody, tato lhůta skončila 30. 10. 2023, a k náhradě škody ani k uzavření dohody nedošlo. Dne 30. 10. 2023 tedy započala běžet lhůta 3 měsíců k podání žaloby, tato skončila 30. 1. 2024, žaloba byla podána 29. 1. 2024, tedy včas. Lhůty stamovené v § 55 ZoM tedy byly dodrženy a žaloba byla podána včas. Namítal-li žalovaný, že žalobcem zasláné notifikace nejsou řádné a nedošlo k řádnému uplatnění nároku ve smyslu § 55 ZoM, okresní soud odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 28. 3. 2013 sp. zn. 25 Cdo 346/2012, dle něhož *smyslem a účelem tzv. notifikační fáze uplatnění nároku na náhradu škody způsobené zvěří je zjištění základu nároku, tj. zjištění existence škody, osoby oprávněné a osoby odpovědné. I pouhé sdělení o škodlivém působení zvěře a místě či místech, kde se škodlivé působení projevilo, spojené s požadavkem náhrady vzniklé škody, je z hlediska zákonných předpokladů uplatnění nároku u poškozeného ve smyslu § 55 odst. 1 písm. a) ZoM (v případě, kdy je možné výši škody zjišťovat až v době sklizně) zcela dostačující. Tato fáze má zejména notifikační charakter, neboť slouží zejména k ověření mechanismu vzniku škody a k závěru, zda je vůbec dán základ odpovědnosti. Zákon vychází z předpokladu, že vlastník (uživatel) obhospodařující zemědělský pozemek stav výpěstků průběžně sleduje, proto je dána relativně krátká prekluzivní lhůta k upozornění odpovědné osoby na vznikající škody. Na úkon samotný pak zákon žádné požadavky neklade. Za uplatnění nároku lze považovat jakékoliv upozornění odpovědné osoby ze strany poškozeného, že na příslušných zemědělských pozemcích došlo působením lesní zvěře ke škodě. Nejvyšší soud uvedl, že označení produkčními bloky, na kterých vzniká škoda, je dostatečné. S ohledem na výše uvedené závěry dospěl okresní soud k závěru, že notifikace provedené žalobcem byly dostatečné, bylo z nich zřejmé, na jakém půdním bloku ke škodě dochází a v jakém období. Předloženými fotografiemi a znaleckým posudkem byl prokázán rozsah škod a konkrétní místa, jak v pšenici bezosinaté, tak v pšenici osinaté, jak bylo patrné zejména z fotografií z dronu, které jsou součástí znaleckého posudku. V řízení tedy bylo prokázáno, že na předmětném půdním bloku docházelo ke škodám působeným divokým prasetem. Plyne to i ze sdělení žalovaného, který se po prvním telefonickém upozornění na vznikající škody dostavil na místo samé a konstatoval vznikající škodu, v té době, tedy dne 4. 7. 2023, pouze*

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

v místech, kde byla zaseta pšenice bezosinatá. Je tedy evidentní, že poté v dalších obdobích, ve kterých ke škodě docházelo, došlo k působení škody i v pšenici osinaté, jak bylo následně přesně specifikováno ve vyčíslení škody. Notifikace tedy byly řádné. O vznikající škodě žalovaný jistě věděl, když i uváděl, že chce na místo pozvat svého znalce, který by rozsah škody zdokumentoval a vyčíslil. Skutečnost, že sklizeň proběhla bez přítomnosti žalovaného, není pro uplatnění nároku relevantní, neboť zákon neukládá povinnost, aby poškozený informoval odpovědnou osobu o datu sklizně, ani aby jí umožnil účast u sklizně. Přesto však žalobce nad rámec svých povinností žalovaného o termínu sklizně informoval a rozhodně nemůže být k jeho tíži přičítáno to, že žalovaný se o tom fakticky dozvěděl až po provedení sklizně, neboť v pátek odpoledne si již nevyzvedl datovou schránku. Sklizeň je vázána na počasí, technické možnosti a zralost plodin a nemohla být odkládána z důvodu, že se žalovaný chtěl sklizně účastnit, příp. že před jejím provedením chtěl provést vlastní šetření vznikajících škod, nehledě na to, že pokud by žalobce sklizeň odkládal, mohlo by dojít k dalšímu vzniku škody. Vzhledem k tomu, že žalobce škody uplatňoval postupně podle období, v jakých vznikaly, měl žalovaný dostatek prostoru toto své šetření provést. Pokud jde o výši škody dospěl okresní soud k závěru, že její vyčíslení proběhlo v řádném termínu, když škodu nebylo možné vyčíslit okamžitě, ale bylo nutné vyčkat až do sklizně, neboť škodu bylo nutné určit porovnáním očekávaného výnosu se skutečným a tím určit ztrátu. V daném případě nedošlo k zničení celé úrody, což plyne i z předmětného vyčíslení, kde je uvedeno, jakého výnosu bylo dosaženo u obou odrůd pšenice. Výši škody žalobce určil rozdílem ve výnosech, přičemž počítal s výší 4 500 Kč/tunu. Z provedených důkazů bylo zjištěno, že tato cena za tunu pšenice je reálná, odpovídá jednak tomu, za co skutečně žalobce pšenici prodává, a i cenovým nabídkám podnikatelů v oblasti zemědělství, je to cena spíše nižší, když bylo zjištěno, že cena pšenice potravinářské se pohybuje v částkách od 4 500 Kč do 5 600 Kč. Výše škody byla určena i znalcem, který pro výpočet průměrného výnosu u pšenice ozimé obou odrůd použil srovnání s ostatními bloky, které nebyly zvěří poškozeny. Znalec provedl šetření na půdním bloku ještě před provedením sklizně, pořídil fotodokumentaci a po sklizni provedl vyčíslení škody, které následně žalobce předložil žalovanému. Znalecký posudek byl sice vypracován až později, a to pro účely soudního řízení, nicméně na základě podkladů pořízených v době, kdy byla škoda na půdním bloku patrná. Kromě toho zákon nevyžaduje, aby pro uplatnění škody byl vypracován znalecký posudek.

6. Proti rozsudku okresního soudu podal žalovaný odvolání. Namítal, že tvrzení žalobce o vzniku škod zvěří a o jejich řádném uplatnění nebo vyčíslení nemají odraz v listinných důkazech předkládaných žalobcem (zejména jde o neprůkazné přípisy žalobce nazvané uplatnění nároků ze dne 12. 7. 2023, 31. 7. 2023 a 18. 8. 2023, fotodokumentaci předkládanou žalobcem, znalecký posudek Ing. Hájka). Zásadní návrhy žalovaného, které se týkaly doplnění dokazování o znalecký posudek o vzniku škod, povinnosti žalobce učinit opatření k eliminování vzniku škod na plodinách, které byl povinen žalobce provést dle zákona o myslivosti, nebyly okresním soudem připuštěny. Zdůraznil, že žalobce uplatňoval vůči němu nároky na náhrady škody zvěří dle § 55 odst. 1 zákona o myslivosti opakovaně ve stejném rozsahu a na základě zcela shodných přípisů nazvaných „uplatnění nároku“, u nichž docházelo pouze ke změnám v uvedení jiného období a jiného data podpisu přípisu. Jde o přípis žalobce ze dne 12. 7. 2023 za dobu od 25. 6. 2023 do 12. 7. 2023, přípis ze dne 31. 7. 2023 za dobu od 13. 7. 2023 do 31. 7. 2023, přípis ze dne 18. 8. 2023 za dobu od 1. 8. 2023 do 18. 8. 2023. Rozsah obecného poškození byl v těchto přípisech uváděn žalobcem zcela totožně jako pohyb v porostu, žír, rytí a uválení a pouze s odkazem na kód půdního bloku v LPIS - 3002/1 o výměře 18,55 hektarů. V žádném z těchto přípisů není uvedeno to, jakou zvěří měly být škody na plodinách způsobeny, o jaké poškození plodin se mělo jednat a ani není uvedený žádný popis vzniku škod zvěří na plodinách., žádná konkrétní místa vzniku škody ani doba vzniku těchto poškození v členění dle jednotlivých

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

škodlivých působení na plodiny. Na základě těchto neúplných a chybných přípisů žalobce nebyla škoda uplatněna ve lhůtách do 20 dnů od jejich vzniku, a proto došlo k prekluzi všech nároků žalobce na náhradu škod zvěří. Okresní soud též pochybil, pokud při určení výše škody vycházel z žalobcem předloženého znaleckého posudku č. 01/2024 zpracovaného znalcem Ing. Igorem Hájkem v lednu 2024, když je zjevné, že tento znalecký posudek nesplňuje žádnou ze zákonných podmínek pro to, aby mohl být označený za relevantní znalecký posudek v souladu s platnou právní úpravou od 1. 1. 2021. Tento znalecký posudek nelze ani považovat za přezkoumatelný. Znalecký posudek nesplňuje žádné zásadní parametry ani nově požadovanou strukturu znaleckých posudků a neobsahuje žádné přezkoumatelné údaje o skutkových okolnostech, které jsou vyžadovány novou právní úpravou v oblasti znalecké činnosti. Znalecký posudek byl zpracován 5 měsíců po uplatnění náhrady škody žalobcem ve výši 196 800 Kč (v přípise ze dne 30. 8. 2023) a náhrada škod zvěří byla 5 měsíců po uplatnění nároku vyčíslena dle tohoto znaleckého posudku účelově bez náležitých podkladů rovněž částkou ve výši 196 800 Kč. Znalecký posudek se jeví jako ušitý na míru, neobsahuje ani jednoznačnou otázku zadavatele, na kterou měl znalec v rámci znalecké činnosti odpovědět a obsahuje pouze nepřesné stanovení výše škody, které znalec provedl s odstupem 5 měsíců ke dni 15. 1. 2024 tak, aby byla potvrzena dříve odhadnutá částka 196 740 Kč, kterou bez jakýchkoli náležitých podkladů vyčísil již žalobce ke dni 30. 8. 2023. Zdůraznil, že žalobce neučinil na honebních pozemcích v jeho vlastnictví vůbec žádná zákonem předepsaná opatření k zabránění vzniku škody zvěří, kterou je povinen učinit žalobce jako vlastník honebních pozemků. Okresní soud tedy byl povinen zkoumat i otázku spoluzavinění žalobce při vzniku jakýchkoli škod zvěří na předmětných honebních pozemcích z důvodu nesplnění zákonné povinnosti žalobcem, která pro něj vyplývá z § 53 zákona o myslivosti. Žalobce neprovedl na dotčených zemědělských pozemcích žádná opatření k zabránění škod zvěří, natož přiměřená opatření. Přitom je obecně známá celá řada přiměřených opatření, které mohl v této věci v dané lokalitě využít. Jde například o pěstování vhodných plodin na pozemcích poblíž lesních pozemků, nikoli pěstování bezosinaté pšenice jako v daném případě. Dalšími opatřeními mohlo být například vytváření mezípisů ve vysokých plodinách, pásové obhospodařování nebo oplocení vysoko cenných plodin atd. Žalobce též nesprávně určil výši škod na zemědělských plodinách v přípise ze dne 30. 8. 2023 a vycházel z vyčíslení odkazujícího na určenou cenu pšenice v této věci ve výši 4 500 Kč za tunu, avšak neuvedl žádné důkazy o tom, za jakou kupní cenu zobchodoval sklizenou pšenici. Pokud jde o výnos, průměrný hektarový výnos za celou ČR u pšenice ozimé byl 6,56 tun na hektar a za Pardubický kraj ve výši 6,57 tun na hektar. U pšenice jarní je v daném období tento hektarový výnos stanoven statisticky dokonce pouze ve výši 3,86 tun na hektar za celou ČR a ve výši 3,88 tun na hektar za Pardubický kraj. Žalobce však při výpočtu škod vycházel u poškození plochy oseté pšenicí osinatou ze srovnání dosaženého hektarového výnosu s hektarovým výnosem nepoškozené plochy ve výši 8,30 tun na hektar a u poškození plochy oseté pšenicí bezosinatou ze srovnání dosaženého hektarového výnosu s hektarovým výnosem nepoškozené plochy ve výši 9 tun na hektar. Navrhl, aby byl rozsudek okresního soudu změněn a žaloba byla zamítnuta.

7. Žalobce ve svém vyjádření k odvolání žalovaného navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu jako věcně správného. Uvedl, že dle ustálené judikatury za uplatnění nároku je možno považovat jakékoli upozornění odpovědné osoby ze strany poškozeného, že na příslušných zemědělských pozemcích došlo působením lesní zvěře ke škodě, a za dostatečnou notifikaci nároku na náhradu škody je třeba považovat, pokud žalobce vymezí v oznámení žalovanému produkční bloky poznamenané škodlivým působením zvěře. Má-li být totiž výše škody teprve vyčíslena, bylo by nadbytečné a poškozeného nadměrně zatěžující požadovat, aby v rámci uplatnění nároku na náhradu škody u odpovědné osoby (uživatelé honitby) přesně vymezil rozsah škody. Nesouhlasil s tím, že by nevycházel stejně jako znalec z žádných relevantně podložených důkazů o vzniku škody. Pořídil mnoho fotografií, včas

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].

kontaktoval žalovaného a přizval soudního znalce na místní šetření, které proběhlo dne 17. 8. 2024. Soudní znalec byl kontaktován žalobcem již v srpnu 2023, poté dne 17. 8. 2023 provedl místní šetření a zajistil dostatek podkladů, aby mohl znalecký posudek v případě jeho pozdější potřeby vypracovat. V té době žalobce ještě pevně věřil, že dojde k mimosoudnímu vyrovnání se žalovaným, a proto z důvodu hospodárnosti vyčkal s pokynem znalci k dokončení znaleckého posudku. Teprve v okamžiku, kdy bylo zřejmé, že spor vygraduje před soudem, dal pokyn znalci k dokončení znaleckého posudku. Ve znaleckém posudku pak znalec jasně konstatuje, že jde o škody způsobené černou zvěří, když stopy po působení škody prasetem divokým byly zjevné (bod 1.2 znaleckého posudku), nadto metoda výpočtu škody je rovněž ve znaleckém posudku uvedena, a to konkrétně v bodě 3 posudku. Znalec vycházel při výpočtu škody z takzvané porovnávací metody, kdy výnos na poškozeném půdním bloku porovnal s průměrným výnosem na nepoškozených půdních blocích (bod 3 znaleckého posudku) a jeho závěry jsou tedy přezkoumatelné. Kromě toho zdůraznil, že znalecký posudek není vůbec explicitně požadován a revizní znalecký posudek je třeba nechat vypracovat pouze v případě existence pochybností o správnosti posudku, byl-li posudek nejasný nebo neúplný a znalec není schopen tyto nejasnosti vysvětlit. Okresní soud však neshledal žádné nejasnosti ve znaleckém posudku. Zdůraznil, že zvolil na předmětném půdním bloku majoritně pšenici osinatou, a tím učinil opatření způsobitelné proti působení škody na zemědělských plodinách, než kdyby na předmětném půdním bloku zasel například kukuřici, ta je mnohem atraktivnější plodinou pro černou zvěř než pšenice ozimá. Dále přizval žalovaného na osobní schůzku dne 4. 7. 2023, aby si žalovaný předmětný půdní blok prohlédl a sám přijal kroky k zabránění vzniku škod. Žádný právní předpis ani judikát mu neukládá povinnost, aby oznamoval datum sklizně žalovanému. Předložil důkazy a jimi prokázal, že jím uplatňovaný očekávaný výnos a cena pšenice ozimé jsou zcela relevantní. K výpočtu očekávaného výnosu na předmětném půdním bloku byla použita ve znaleckém posudku srovnávací metoda, kdy očekávaný výnos byl výpočtem z výnosu na nepoškozených půdních blocích žalobce, což je zcela jistě nejpresnější metoda. K prokázání relevance očekávaného výnosu na předmětném půdním bloku předložil své výnosy z let minulých, a to konkrétně z let 2022 a 2023, a k prokázání relevance očekávaného výnosu také předložil výnosy společnosti AG meinval, a. s. a Agro Radiměř, s. r. o. Předložil též jím vydané faktury na prodej pšenice ozimé, když on sám prodával pšenici ozimou za 4 500 Kč za tunu, ale také za 5 000 Kč za tunu. Současně předložil cenové nabídky výkupu pšenice a zprávy o trhu obilovin, olejnin a krmiv za září 2023, kterou vydává Státní zemědělský intervenční fond a ve kterém je průměrná cena za potravinářskou pšenici stanovena na 5 087 Kč za tunu.

8. Krajský soud jako soud odvolací (dále jen „odvolací soud“) přezkoumal napadený rozsudek okresního soudu i řízení mu předcházející a dospěl k závěru, že odvolání není důvodné.
9. Odvolací soud se ztotožňuje se skutkovými i právními závěry okresního soudu uvedenými v odůvodnění jeho rozhodnutí, na které tímto zcela odkazuje a které vzhledem k odvolacím námítkám žalovaného doplňuje pouze následujícím způsobem.
10. Dle § 52 odst. 1 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti (dále jen „ZoM“), uživatel honitby je povinen hradit škodu, kterou v honitbě na honebních pozemcích nebo na polních plodinách dosud nesklizených, vinné révě, ovocných kulturách nebo na lesních porostech způsobila zvěř (písmeno b).
11. Dle § 53 ZoM vlastník, popřípadě nájemce honebního pozemku, činí přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, přičemž však nesmí být zvěř zraňována. Stejná opatření může učinit se souhlasem vlastníka honebního pozemku uživatel honitby. Ustanovení zvláštních právních předpisů ukládající vlastníkům, popřípadě nájemcům honebních pozemků, provádět opatření k ochraně před škodami působenými zvěří nejsou dotčena.

12. Dle § 54 odst. 1 ZoM nehradí se škody způsobené zvěří na pozemcích nehonebních, na vinné révě neošetřené proti škodám působeným zvěří, na neoplocených květinových školkách nebo zahradách ovocných a zelinářských, na stromořadích a stromech jednotlivě rostoucích, jakož i na vysokocenných plodinách. O tom, která plodina je vysokocenná, rozhoduje v pochybnostech orgán státní správy myslivosti. Nehradí se rovněž škody způsobené zvěří na zemědělských plodinách nesklizených v agrotechnických lhůtách a dále škody na zemědělských plodinách uskladněných na honebních pozemcích, pokud osoba, která plodiny uskladnila, neprovedla zároveň opatření za účelem účinné ochrany proti škodám působeným zvěří (odstavec 1).
13. Dle § 55 ZoM nárok na náhradu škody způsobené zvěří musí poškozený u uživatele honitby uplatnit u škody na zemědělských pozemcích, polních plodinách a zemědělských porostech do 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla (písmeno a), a u škod na lesních pozemcích a na lesních porostech vzniklých v období od 1. 7. předcházejícího roku do 30. 6. běžného roku do 20 dnů od uplynutí uvedeného období (písmeno b). Současně s uplatněním nároku na náhradu škody způsobené zvěří vyčíslí poškozený výši škody. Na polních plodinách a zemědělských porostech, u nichž lze vyčíslit škodu teprve v době sklizně, ji poškozený vyčíslí do 15 dnů po provedené sklizni (odstavec 2). Poškozený a uživatel honitby se mají o náhradě škody způsobené zvěří dohodnout. Pokud uživatel honitby nenahradí škodu do 60 dnů ode dne, kdy poškozený uplatnil svůj nárok a vyčíslil výši škody, nebo ve stejné lhůtě neuzavřel s poškozeným písemnou dohodu o náhradě této škody, může poškozený ve lhůtě tří měsíců uplatnit svůj nárok na náhradu škody u soudu (odstavec 3). Nárok na náhradu škody způsobené zvěří zaniká, nebyl-li poškozeným uplatněn ve lhůtách uvedených v odstavcích 1 až 3. Spory z dohody uzavřené podle odstavce 3 rozhoduje soud (odstavec 4).
14. Je-li smyslem a účelem takzvané notifikační fáze zjištění základu nároku, tj. zjištění existence škody, osoby oprávněné a osoby odpovědné, lze mít za to, že i pouhé sdělení o škodlivém působení zvěře a místě či místech, kde se škodlivé působení projevilo, a spojené samozřejmě s požadavkem náhrady vzniklé škody, je z hlediska zákonných předpokladů uplatnění nároku u poškozeného ve smyslu ustanovení § 55 odst. 1 písmeno a) zákona o myslivosti (v případě, kdy je možné výši škody zjistit až v době sklizně) zcela dostačující. Má-li být výše škody teprve vyčíslena, bylo by nadbytečné a poškozeného nadměrně zatěžující požadovat, aby v rámci uplatnění nároku na náhradu škody u odpovědné osoby (uživatele honitby), přesně vymezil rozsah škody. V praxi si lze takové vymezení rozsahu například uvedením výměry poškozené plochy představit jen obtížně, když se zřejmě bude často jednat o mnohočetný výskyt poškozených míst na velké ploše obdělávané zemědělské půdy (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 346/2012 ze dne 28. 3. 2013). Ustanovení § 55 zákona o myslivosti představuje specifickou úpravu způsobu uplatnění nároku na náhradu škody způsobené zvěří u uživatele honitby. Jeho podstatou je prekluze práva (zánik, k němuž je soud povinen přihlížet z úřední povinnosti), nedodržel-li poškozený ve stanovených lhůtách předepsaný postup a neučinil-li odpovídající úkony k uplatnění nároku. Prekluzivní účinek má marné uplynutí každé ze lhůt upravených zákonem. První podmínkou k odvrácení prekluze je, aby poškozený učinil vůči odpovědné osobě právní úkon, jehož obsahem je požadavek na náhradu škody způsobené zvěří na polních plodinách. Pro tento úkon stanoví zákon lhůtu 20 dnů ode dne, kdy škoda vznikla. Ohledně počátku běhu prekluzivní doby je třeba vyložit tak, že vznikem škody se zde míní škodná událost, tedy každé jednotlivé škodlivé působení zvěře na zemědělské pozemky, polní plodiny a zemědělské porosty, od níž počíná běžet lhůta k uplatnění nároku u uživatele honitby. Tato fáze má takzvaný notifikační charakter, neboť slouží zejména k ověření mechanismu vzniku škody a k závěru, zda je vůbec dán základ odpovědnosti. Proto je nutno tento úkon doplnit o vyčíslení náhrady, v němž poškozený sděluje charakter utrpěných újem a její výši. Podle toho, zda jde o škodu, která je zjiřitelná dříve, jsou poškozené porosty sklizeny

či nikoliv, rozlišuje se dvojí režim. V případě, že je rozsah škody zřejmý okamžitě, aniž by bylo nutno čekat dozrání nepoškozených plodin (např. když porosty byly zcela zničeny nebo byly ztraceny vynaložené náklady), je lhůta pro tento úkon spojena se samotným uplatněním nároku, které činí shodně 20 dnů počítaných od téhož okamžiku vzniku škody. Oproti tomu právě pro případy, kdy se poškození plodin projeví až poté, co byla provedena jejich sklizeň, tedy jestliže teprve porovnáním očekávaného výnosu se skutečným lze určit ztrátu, zakládá zákon samostatně běžící lhůtu v délce 15 dnů, jejíž počátek odkládá až k ukončení sklizně (srov. rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 25 Cdo 4682/2010 ze dne 21. 8. 2012).

15. Námitka žalovaného, že notifikace žalobce, tzn. oznámení vzniku škody na půdním bloku [REDAKCE] o výměře 18,55 hektarů v obci a k. ú. [REDAKCE], nebyly řádné, nebyla shledána důvodnou. Dle ustálené judikatury je za uplatnění nároku možno považovat jakékoli upozornění poškozeného, že na příslušných zemědělských pozemcích došlo ke škodě působením lesní zvěře, přičemž stačí vymezit v notifikaci žalovanému produkční bloky poznamenané škodlivým působením zvěře, což je považováno za dostatečnou notifikaci nároku na náhradu škody. Má-li totiž být škoda, resp. její výše, teprve vyčíslena, bylo by nadbytečné a nadměrně zatěžující na poškozeném žalobci požadovat, aby v rámci nároku na náhradu škody uplatněném na žalovaném přesně vymezil rozsah škody. Notifikacemi žalobce ze dne 12. 7. 2023, 31. 7. 2023 a 18. 8. 2023 byl uplatněn nárok na náhradu škody způsobené zvěří na zemědělských pozemcích a plodinách, na porostech pšenice ozimé na půdním bloku [REDAKCE] vedeném v LPIS, čtverec [REDAKCE], výměra bloku 18,55 hektarů s tím, že poškození bylo způsobeno pohybem v porostu, žírem, rytím a uválením a bylo uvedeno, že škoda bude podle § 55 odst. 2 ZoM vyčíslena do 15 dnů po provedené sklizni. Nárok na náhradu škody tedy byl žalobcem uplatněn v souladu s ustálenou judikaturou, dle níž není třeba v notifikacích specifikovat konkrétní místa v bloku, stačí uvést produkční blok, ani není třeba označovat druh obilovin. Označení produkčními bloky, na kterých vznikla škoda, je dostatečné. Notifikace žalobce tak byly shledány řádnými a v souladu se zákonem. Lze tedy uzavřít, že byly dodrženy lhůty stanovené v § 55 ZoM a k prekluzi nároku žalobce nedošlo.
16. Ohledně prokázání rozsahu škody i konkrétního místa vzniku škody jak v pšenici bezosinaté, tak i v pšenici osinaté, byla pořízena fotodokumentace žalobcem, byl vypracován znalecký posudek, když znalec provedl prohlídku na půdním bloku [REDAKCE] a též pořídil rozsáhlou fotodokumentaci. Byly pořízeny i snímky z dronu, které umožnily náhled na poškozenou plochu a přehled o rozsahu škod z nadhledu. Dle znaleckého posudku znalce Ing. Igora Hájka ze dne 15. 1. 2024 se jednalo o škody způsobené prasetem divokým, když na poškozeném bloku byly viditelné dobře znatelné stopy typické pro prase divoké, jednalo se o zanechané stopy, žír, vyloučený trus a způsobené rytí. Nelze tedy souhlasit s námitkou žalovaného, že škody mohly být způsobeny např. hlodavci či suchem a že nebylo prokázáno, že by byly škody způsobeny zvěří. Dle znaleckého posudku jde o škody způsobené černou zvěří (stopy po působení prasete divokého byly zjevné).
17. Při určení ceny za jednu tunu pšenice vycházel okresní soud nejen z faktur vystavených žalobcem pro jeho odběratele, který pšenici prodával za 4 500 Kč až 5 000 Kč za tunu, ale i z cenové nabídky společnosti Agrokomodity Děčín ze dne 22. 11. 2023, ze dne 4. 8. 2023 a ze dne 14. 5. 2024. Okresní soud poté správně dospěl k závěru, že cenová nabídka za jednu tunu pšenice činila 4 500 Kč až 5 600 Kč.
18. Okresní soud nepochybil, když znalecký posudek znalce Ing. Igora Hájka ze dne 15. 1. 2024 č. 01/2024, jímž byla vyčíslena škoda způsobená prasetem divokým na porostech pšenice ozimé, shledal dostatečným, bez nejasností a neshledal potřebu provést revizní znalecký posudek na vyčíslení škody navrhovaný žalovaným, což v bodě 23 rozsudku okresní soud

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vysvětlil. Znalecký posudek znalce Ing. Igora Hájka i dle názoru odvolacího soudu obsahuje stanovené náležitosti, je srozumitelný a přezkoumatelný. Znalec provedl vyčíslení škody tím způsobem, že pro výpočet použil výnos dosažený na blocích nepoškozených prasetem divokým a výnos na blocích poškozených, výši škody tedy určil porovnávací metodou se závěrem, že na pšenici osinaté vznikla škoda ve výši 113 400 Kč a na pšenici bezosinaté ve výši 92 340 Kč.

19. Námitka žalovaného, že žalobce neučinil přiměřená opatření proti vzniku škody a okresní soud měl shledat spoluzavinění na vzniklé škodě na jeho straně, není důvodná. Lze souhlasit se žalovaným, že vlastník, případně nájemce honebního pozemku, je povinen učinit přiměřená opatření k zabránění škod působených zvěří, přičemž však nesmí být zvěř zraňována. Pokud vlastník, případně nájemce honebního pozemku, taková opatření neprovede, snižuje se náhrada škody podle míry jeho zavinění. Stejná opatření může učinit uživatel honitby, pokud tím neomezuje užívání pozemku a vlastnické právo k němu. Odvolací soud neshledal spoluzavinění na vzniklé škodě na straně žalobce, které by mělo vést ke snížení výše náhrady škody, kterou je žalovaný povinen žalobci zaplatit. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že žalobce, který byl uživatelem půdního bloku [REDAKCE] o výměře 18,55 hektarů, na němž vznikla škoda způsobená divokou zvěří na zemědělských plodinách (jejím rytím, žírem, uválením), dodržel prevenční povinnost ve smyslu § 53 ZoM. Žalobce vysel na tomto půdním bloku pšenici a nikoli například kukuřici, která je atraktivnější pro prase divoké, tzn. zvolil vhodný druh plodiny pro pěstování na uvedeném půdním bloku. Oznámil též žalovanému dne 4. 7. 2023 vznikající škodu na půdním bloku, přičemž žalovaný slíbil učinit přiměřená opatření. Namítal-li žalovaný, že žalobce měl například pozemek oplotit, nelze s tímto názorem souhlasit. Jednalo by se o neefektivní a finančně velmi nákladné opatření (plot zarytý hluboko do země). Jediným přiměřeným opatřením podle názoru odvolacího soudu je lov a odchyt černé zvěře. Odvolací soud tedy dospěl k závěru, že žalobce učinil dostatečná přiměřená opatření proti vzniku škody a nelze na jeho straně shledat spoluzavinění na vzniklé škodě.
20. Rozsudek okresního soudu tedy byl jako věcně správný potvrzen podle § 219 o. s. ř.
21. Žalobce byl v odvolacím řízení úspěšný a má tedy ve smyslu § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 142 odst. 1 o. s. ř. nárok na náhradu nákladů tohoto řízení vůči žalovanému. Náklady odvolacího řízení žalobce spočívají v nákladech jeho právního zastoupení, a to v odměně za dva úkony právní služby á 8 980 Kč (vyjádření k odvolání žalovaného ze dne 6. 11. 2024 a účast na jednání u odvolacího soudu dne 3. 4. 2025), v jedné paušální náhradě hotových výloh ve výši 300 Kč, v jedné paušální náhradě hotových výloh ve výši 450 Kč, v cestovním právního zástupce žalobce z [REDAKCE] do Hradce Králové a zpět (ujeto celkem 244 km, cena nafty 34,70 Kč za 1 litr, průměrná spotřeba 8,20 Kč na 100 km, sazba základní náhrady 5,80 Kč za 1 km), celkem cestovné 2 109,47 Kč, v náhradě za promeškaný čas ve výši 900 Kč a v 21 % DPH ve výši 3 929,10 Kč; celkem činí náklady odvolacího řízení žalobce 25 648,57 Kč (§ 7 bod 5, § 13 odst. 4 a 5, § 14 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., § 137 odst. 3 o. s. ř.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je přípustné dovolání, jestliže rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe odvolacího soudu nebo která v rozhodování odvolacího soudu nebyla vyřešena, nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešena právní otázka posouzena jinak. Takové dovolání se podává do dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu soudu se sídlem v Brně prostřednictvím Okresního soudu v Hradci

Králové. Dovolání lze podat pouze z důvodu, že rozhodnutí odvolacího soudu spočívá na nesprávném právním posouzení věci (§ 237 a § 241a o. s. ř.).

Hradec Králové 3. dubna 2025

JUDr. Pavel Moravec v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED].